

بسم الله الرحمن الرحيم

سید مصطفی میرسلیم متولد ۱۹ خرداد ۱۳۲۶ در خانواده‌ای مذهبی در تهران است که تحصیلات متوسطه را در دبیرستان البرز تهران ادامه داد و در ۱۳۴۴ به پایان رساند.

با پذیرفته شدن در آزمون اعزام به خارج برای ادامه تحصیل در مقطع دانشگاهی، وی فرانسه را انتخاب کرد و عازم آنجا شد. با برخورداری از رتبه تحصیلی در ۱۳۴۹ کارشناسی ارشد رشته مهندسی مکانیک را از دانشگاه پواتیه این کشور، و به دنبال آن در ۱۳۵۱ از مدرسه عالی نفت و موتور پاریس، تخصص مهندسی موتورهای درون‌سوز را اخذ کرد.

او تا ۱۳۵۴ به کسب تجربه در شرکت صنایع مکانیک آژاس در فرانسه مشغول شد و پس از بازگشت به ایران، به عضویت هیأت علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی‌تکنیک تهران) درآمد. بعلاوه از سال ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۷ مدیریت بهره‌برداری شرکت راه‌آهن شهری تهران و حومه را بر عهده گرفت.

میرسلیم با بهره‌مندی از جایگاه علمی خود در دانشگاه و امکانات شرکت مترو، فعالیت‌های انقلابی خویش را پررنگ‌تر کرد و حتی به بهانه استفاده از مأموریت از سوی شرکت متروی تهران، عازم فرانسه شد و به دیدار حضرت امام (رحمة الله علیه) شتافت و پیام جامعه اسلامی دانشگاهیان را برای کسب تکلیف انقلابی به امام رساند. در راهپیمایی ۱۶ شهریور ۱۳۵۷ و درست در زمان اوج‌گیری نهضت انقلابی مردم ایران، بر اثر اصابت گلوله زخمی شد.

او از جمله عضو مؤسس تشکل جامعه اسلامی دانشگاهیان (از ۱۳۵۷) و گروه سیاسی «پویای توحید» (در ۱۳۵۴) است که عمده فعالیت‌های انقلابی و سیاسی وی از نظر روشنگری در بین نخبگان و دانشجویان، در این گروه ساماندهی می‌شد. وی پس از پیروزی انقلاب اسلامی و با تشکیل حزب جمهوری اسلامی، به عضویت شورای مرکزی حزب درآمد و در تشکیلات حزب مسئولیت قائم‌مقامی آیت الله خامنه‌ای (مدظله العالی) و سپس معاونت تبلیغات حزب جمهوری را به عهده گرفت. از فعالیت‌های مهم او در حزب جمهوری اسلامی نظارت بر برگزاری همه‌پرسی نظام جمهوری اسلامی در ۱۳۵۸ بود و تا ۱۳۶۱ در سمت معاونت سیاسی-اجتماعی وزارت باقی ماند.

میرسلیم در دوره دولت موقت، حضور مؤثری در وزارت کشور به عنوان چهره مورد وثوق حزب جمهوری داشت و در فروردین ۱۳۵۸ از جمله اعضای هیأت اجرایی همه‌پرسی نظام جمهوری اسلامی محسوب می‌شد و در خرداد این سال نظارت بر انتخابات خبرگان قانون اساسی را برعهده گرفت. او در زمان سرپرستی مرحوم هاشمی رفسنجانی، به سمت معاونت سیاسی-اجتماعی وزارت کشور گمارده شد و نظارت بر همه‌پرسی قانون اساسی و مسئولیت برگزاری اولین دوره‌های انتخابات ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی را نیز عهده‌دار بود. سپس آیت الله مهدوی کنی (ره)، در مقام سرپرست وزارت کشور، از وی دعوت کرد تا به عنوان معاون

سیاسی، اجتماعی وزیر به فعالیت خود ادامه دهد. میرسلیم از اسفند ۱۳۵۸ بنا به حکم آیت الله مهدوی کنی سرپرست شهربانی جمهوری اسلامی شد و به مدت یک سال سازماندهی نیروی شهربانی را به عهده گرفت. او همچنین به عنوان یکی از نامزدهای منصب نخست‌وزیری، از سوی حزب جمهوری اسلامی، به رئیس‌جمهوری وقت معرفی شد.

در دوره نخست‌وزیری شهید رجایی و شروع جنگ، مسئله آوارگان جنگی بسیار دغدغه‌آفرین شد و آخر الامر شهید رجایی از میرسلیم خواست تا فکری به حال این معضل بزرگ کند و از این روی بود که وی بنیاد امور جنگ‌زدگان را راه‌اندازی کرد و مورد تقدیر امام (ره) در ۱۳۵۹ قرار گرفت.

او در ۱۳۶۰ در دوران وزارت دکتر نیکروش وزیر کشور شد و در سال بعد به دعوت حضرت آیت الله خامنه‌ای، نهاد ریاست جمهوری را در ۱۳۶۱ تشکیل داد و به عنوان نخستین سرپرست آن و نیز مشاور عالی رئیس‌جمهوری برگزیده شد و تا ۱۳۶۸ در این سمت باقی ماند. در دوره دوم دولت آیت الله خامنه‌ای، میرسلیم به عنوان نخست وزیر معرفی شد ولی با فشار گروه‌های سیاسی نزدیک به میرحسین موسوی، این ماجرا معطل ماند.

از ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۲ و در دوره اول ریاست جمهوری آیه الله هاشمی رفسنجانی در کسوت مشاورت رئیس‌جمهوری وقت در امور تحقیقات خدمت کرد. آنگاه بنا به دعوت مقام معظم رهبری به عضویت شورای عالی انقلاب فرهنگی در آمد و به عنوان دبیر آن شورا به ایفای وظیفه پرداخت. سپس در دولت دوم مرحوم هاشمی رفسنجانی و با مشورت مقام معظم رهبری، به عنوان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به مجلس معرفی شد و رأی اعتماد گرفت (از سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۶) و در روز اخذ رأی اعتماد او بود که مرحوم هاشمی رفسنجانی خطاب به نمایندگان مجلس، از اقبال ویژه رهبری به ایشان سخن گفت.

میرسلیم از جمله قدیمی‌ترین اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام از ۱۳۷۵ و به عنوان یکی از اعضای حقیقی منتخب مقام معظم رهبری از چهره‌های اثرگذار این مجمع است.

از جمله فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی میرسلیم می‌توان به:

تأسیس بنیاد دایرةالمعارف اسلامی در ۱۳۶۲، تحت نظارت عالی آیت الله خامنه‌ای، اشاره کرد که در کسوت ریاست هیأت امنای در مسیر اعتلای این بنیاد و چاپ و نشر مجلات دانشنامه جهان اسلام بسیار کوشیده است. و او از ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۳ به عنوان مدیرعامل آن بنیاد مجدانه فعالیت کرد.

میرسلیم، در کنار مسئولیت‌های متعدد سیاسی و اجتماعی، هیچ‌گاه از دست زدن به فعالیت‌های تخصصی خود در رشته مکانیک و تدریس در دانشگاه صنعتی غافل نبود و در ۱۳۷۶ مرکز تحقیقات موتور ایران را تأسیس کرد و ناظر عالی طراحی و تولید نخستین موتور پایه گاز (موتور ملی ایران) است و باید متذکر شد که در

۱۳۸۹ مقام معظم رهبری از نمونه موتور ملی که دستاورد اهتمام چندین ساله وی و همکارانش در مرکز تحقیقات موتور بوده است به تفصیل دیدار کردند.

سید مصطفی میرسلیم در حوزه‌های اجتماعی، ورزشی و علمی مسئولیت‌ها و افتخاراتی داشته‌اند که اهم آنها چنین است.

۱. عضو هیأت علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، از سال ۱۳۵۴ تاکنون؛
۲. عضو حقیقی شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۱۳۶۸-۱۳۷۶، و از ۱۳۷۲-۱۳۷۵ به عنوان دبیر این شورا؛
۳. ریاست فدراسیون نجات غریق و غواصی ایران، ۱۳۶۸-۱۳۹۶، و هم‌اکنون عضو هیأت رئیسه آن؛
۴. مدیرعامل بنیاد دایره المعارف اسلامی، ۱۳۶۸-۱۳۷۳؛
۵. معاون فرهنگی-اجتماعی مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام از ۱۳۷۸؛ تا ...
۶. عضو مؤثر شورای مرکز تقویم مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، از بدو تأسیس تاکنون؛
۷. عضو مؤسس ستادهای تخصصی رؤیت هلال در کشور و مروج و حامی آن و نخستین کسی که در کشور به برگزاری همایش‌های علمی-فقهی در این زمینه اهتمام جدی ورزید، از ۱۳۶۸ تاکنون؛
۸. حامی جهانی نجات غریق از سوی فدراسیون بین‌المللی نجات غریق، از ۱۳۷۴ تاکنون؛
۹. جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی در ۱۳۶۸؛
۱۰. جایزه کتاب جهاد دانشگاهی در ۱۳۶۹؛
۱۱. جایزه بهترین کتاب علمی و فنی در ۱۳۹۰؛
۱۲. مدیر برگزیده صنعت در موتورسازی در ۱۳۹۵؛
۱۳. تسلط کامل به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی و عربی.

او در حال حاضر با حکم مقام معظم رهبری، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام (از ۱۳۷۵) و رئیس هیأت امنای بنیاد دایره‌المعارف اسلامی (از ۱۳۶۲) است و از مسئولیت‌های فعلی وی می‌توان به ریاست کمیسیون زیربنایی و تولیدی مجمع تشخیص، عضو هیأت عالی نظارت آن، ریاست شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی، ریاست هیأت مدیره مرکز تحقیقات موتور ایران اشاره نمود.

از میرسلیم آثار متعددی، اعم از کتاب، مقاله (بالغ بر ۵۰ عنوان با نمایه بین‌المللی) و خطابه، منتشر شده و در مجامع مختلف علمی-فنی و فرهنگی، شامل همایش و اجلاس ملی و بین‌المللی، شرکت کرده است که در اینجا صرفاً به ذکر تعدادی از تألیفات مهم وی اشاره می‌شود:

۱. *موتورهای درونسوز*. ۱۳۶۸. برنده جایزه کتاب سال و جایزه بهترین کتاب دانشگاهی؛
 ۲. *الهام از نور*. ۱۳۷۵. از انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی؛
 ۳. *سفر با نور*. ۱۳۷۶. از انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی؛
 ۴. *PROCESSO de DECISAO POLITICA na Rrepublica do Irano. 1388. Portugal*.
 ۵. *نور عدالت*. ۱۳۷۶. از انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی؛
 ۶. *امانتی از نور*. ۱۳۷۶. نشر کتاب باز؛
 ۷. *پالایش و ویرایش*. ۱۳۷۶. از انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی؛
 ۸. *نور امید*. ۱۳۷۷. نشر کتاب باز؛
 ۹. *از واژه فارسی تا واژه بیگانه*. ۱۳۷۷. نشر کتاب باز؛
 ۱۰. *رستگاری: تدبیری در قرآن*. ۱۳۷۹. نشر مرکز بازشناسی اسلام و ایران؛
 ۱۱. *درآمدی بر سیاستگذاری*. ۱۳۸۰. پیام آزادی؛
 ۱۲. *زندگی سیاسی اجتماعی*. ۱۳۸۱. نشر پیام آزادی؛
 ۱۳. *پارسیایی*. ۱۳۸۱. نشر پیام آزادی؛
 ۱۴. *راهبرد تأمین انرژی حمل و نقل*. نشر ذره. کتاب برتر در زمینه بهینه‌سازی مصرف سوخت؛
 ۱۵. *نشان آدمیت*. ۱۳۸۲. نشر مرکز بازشناسی اسلام و اسلام؛
 ۱۶. *حکومت و تدبیر*. ۱۳۸۲. نشر عابد؛
 ۱۷. *دعوت یار*. ۱۳۸۲. نشر عابد؛
 ۱۸. *چشم‌انداز توسعه*. ۱۳۸۳. نشر پیام آزادی؛
 ۱۹. *سرنوشت انسان*. ۱۳۸۳. نشر پیام آزادی؛
 ۲۰. *دریغا فارسی*. ۱۳۸۴. نشر امه؛
 ۲۱. *حیات طیبه*. ۱۳۸۵. تهران.
- بعضی کتاب‌ها و نشریات که زیر نظر میرسلیم چاپ شده است:
۲۲. *دانشنامه جهان اسلام*. ۱۳۷۵. انتشارات بنیاد دائره المعارف اسلامی. برنده جایزه کتاب سال؛
 ۲۳. *جریان‌شناسی فرهنگی در ایران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی*. ۱۳۸۲. نشر کتاب باز؛
 ۲۴. *دانش و فناوری موتور ملی پایه گاز*. ۱۳۷۸. برنده جایزه ویژه بهترین کتاب تألیفی فنی؛
 ۲۵. *مجله علمی پژوهشنامه فرهنگ و تمدن اسلامی (تحقیقات اسلامی سابق)*، مدیر مسئول و سردبیر، از ۱۳۶۴ تا کنون؛
 ۲۶. *فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات موتور*، مدیر مسئول، از ۱۳۸۳ تا کنون.